

[Finansministeren.]

som udtryk for, at det er lykkedes, og jeg håber også, at det vil lykkes for det næste år.

Finansudvalget konstaterer i sin tillægsbetænkning, at statens udgifter siden 1960 er steget i en stærkere takt end produktionen. Det har jo først og fremmest sin baggrund i den samfundsmæssige udvikling, som vi har gennemgået i de senere år, med stadig voksende krav til de offentlige ydelser, og der har jo fra alle sider stort set været tilslutning til den lovgivning, der er grundlaget for disse store udgiftsstigninger. Men jeg er naturligvis helt enig i, at det er nødvendigt at søge udgifterne administreret på rationel måde og søge at udnytte ressourcerne bedst muligt, og derfor tager jeg heller ikke de bemærkninger, som er kommet her i tillægsbetænkningen, som en kritik hverken af mig selv som finansminister eller de øvrige ministre, men som en opfordring til en yderligere intensivering af det arbejde, der foregår på det område. Jeg er ganske enig i det, som finansudvalget her giver udtryk for.

Hensigten med 3 års budgetoverslagene er jo netop at opnå en bedre planlægning af styrelsernes dispositioner. Jeg tror slet ikke, der er uenighed om, at der må tilstræbes en rationalisering af den offentlige administration og af statens virksomhed, og det var netop hensigten, da man for et par år siden oprettede administrationsrådet. Jeg skal ikke sige så forfærdelig meget om hele dette spørgsmål, da jeg ved, at økonomiministeren vil sige noget herom, og det gælder også spørgsmålet om anvendelsen af mere eller mindre kvalificeret personale og altså helst ikke overkvalificeret personale; det er jo også et spørgsmål, som vi er opmærksom på både i finansministeriet og i andre ministerier.

Jeg kan for mit eget vedkommende pege på de bestræbelser, jeg netop har sat i gang for at få arbejdskraft overført til ligningsarbejde, og at jeg her netop har lagt vægt på, at det i højere grad bliver det ikke-akademiske personale, der kommer ind i billedet. Der kan også peges på Danmarks forvaltningshøjskole osv.

Jeg mener, at de spørgsmål, der er rejst af finansudvalget, det samlede finansudvalg, i tillægsbetænkningen, fortjener en meget

nøje overvejelse, og jeg går ud fra, at vi senere får lejlighed til en drøftelse i finansudvalget såvel med mig som med de enkelte ministre, under hvilke de forskellige spørgsmål og områder sorterer. Det var jo også det, hr. Thestrup efterlyste, og det synes jeg er den rigtige måde at gøre det på fremfor her i folketingsalen at gå ind på alle disse mange enkeltheder, som man jo i virkeligheden ikke kan vurdere, uden at man sidder med et ret omfattende materiale.

Men jeg vil gerne ved denne lejlighed sige lidt om den statsfinansielle stilling. Om situationen i indeværende finansår kan jeg gentage, som jeg oplyste før påske, at det billede, der nu tegner sig, svarer meget nær til de forventninger, vi gjorde os ved finansårets begyndelse. Der er naturligvis forskellige afvigelser, når man ser på enkelte poster, men for budgettet som helhed er afvigelserne ganske ubetydelige. Vi regner med, at kasseoverskuddet i 1966-67 bliver på nogenlunde det beløb, der var budgetteret, ca. 800 mill. kr. Finanslovens tal er 785 mill. kr. Dette resultat, der vil blive nærmere belyst, når forslaget til tillægsbevillingslov bliver fremsat midt i april, må dels ses som følge af, at budgetteringen efterhånden er blevet bedre, dels som resultat af, at der gennem hele finansåret er fastholdt en stram linje; det vil jeg også gerne understrege og ligeledes understrege, at denne stramme linje vil blive videreført for det kommende finansår.

Vi må jo erkende, at den samlede stigning i statsudgifterne fra indeværende år til næste år er betydelig. En stor del af denne stigning skyldes imidlertid løn- og prisstigninger, og af den resterende stigning vedrører en væsentlig del de lovbundne tilskud, ikke mindst folke- og invalidepension, tilskud til folkeskolen og til de kommunale sygehuse. Jeg vil gerne i denne forbindelse fremhæve, at det i virkeligheden — det ved jo også hele finansudvalget — er en meget lille margen, der er til rådighed for nye aktiviteter, når vi skal tage stilling til udviklingen fra det ene år til det andet. Det er alt det, der er fastlagt i forvejen, således som det også fremgår af 3 års budgettet, som vejer til og vejer til i en grad, så det er en virkelig stor og vanskelig opgave at finde ud af, hvor vi — dels regeringen, dels finansudvalget, dels